

# Çocuklara anlatır gibi...

Fransız yazar Jean-Claude Grumberg gezegenin kanayan yarası 'sığınmacıların' neler yaşadıklarını, hem çocukların hem yetişkinlerin kalbine dokunmayı başararak anlatıyor. Bir 'Çabuksığın' ailesinin, gerçeklerine tıpa tıp benzeyen zorlu öyküsü bu...

KAAN EGEMEN

Jean-Claude Grumberg, Fransa'da tiyatro oyunları ve gençlik **kitapları** yazarı olarak tanınıyor. Yeryüzündeki gidişatın tersine kürek çekmeye ve bunu çalışmalarına yedirmeye uğraşan bir isim. Grumberg'in kaleme aldığı ve Roman Badel'in de çizgileriyle katkı verdiği 'Çabuksığınlar' ise ilk bakışta yalnızca çocuklara hitap eden bir **kitap** izlenimi yaratsa da göç, göçmenlik ve sığınmacılar gibi hassas konulara değinen ve büyüklerin de ilgisine sunulmuş bir metin.

**'Çabuksığınlar'ın hikâyesinin başlangıcı hepimizinkinin ilk haline benziyor; masal gibi algıladığımız dünya, bir şey olup da bozulana dek çocuksu kalıyor.** Daha sonra başgösteren sevgisizlik bütün ritmi bozuyor. O sevgisizlik, 'Çabuksığın' ailesinin de başına bela açıyor. Etraflarındaki çoğu kişinin onları sevmediğini fark eden aile, huzursuzluğun pençesine düşüp evlerini (yurtlarını) bırakmaya karar veriyor.

Grumberg, ailenin bir bilinmeze doğru harekete geçme aşamasını anlatırken mülteci hikâyelerine gönderme yapıyor. Özellikle ilk anda karşılaştıkları barınma sorununa... **Neredeyse hiçkimsenin yüzlerine bakmadığı ve onlarla bir şey paylaşmaya yanaşmadığı bir ortamı resmediyor Grumberg.** 'Sevildikleri ülkeye doğru' çıktıkları yolculuk, daha baştan böyle güçlükler getirip koyuyor önlerine. Dahası, sahte evraklarla geçmeleri gereken bir sınır var, sonrası da meçhul. Onlara 'yardım etmek' isteyenler de tekinsiz. 'Çabuksığınlar'ı, 'sevildikleri ülkeye' ulaşması için hayli zorlu bir yolculuk bekliyor.

Aile, hem kendilerine 'yardımcı olacak' kişiyi hem de sınırdaki nöbetçileri enstrümanları ve müzikle atlattuktan sonra, 'yeni ülkenin' başkentine vardığında, başka Çabuksığınlıların konakladığı kaldırımları görüyor. **Burada onları hayata bağ-**

**layan en önemli şey, ailenin büyük oğlunun geride bırakmayı reddettiği kemanyıyla yaptığı, yabancıları uygulandıran müzik.**

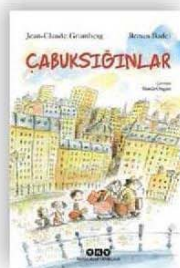
## Mutlu son var mı?

Grumberg, anlattığı hikâyeyle umut-kaygı, hayata tutunma-hayattan dışlanma gibi ikilikler üzerinden yürüyor. Çabuksığınların öyküsü, Avrupa'nın dört bir yanındaki benzer ikilikleri ve kabul-ret gerilimini de yansıtıyor. Kaybedilen geçmişle içinde bulunulan durumun benzer taraflarının çokluğu da mülteci-sığınmacı sorununun can alıcı noktalarından birine dokunuyor.

Ailenin büyük oğlunun, bu gerilimlerin üstesinden gelmesini sağlayansa kemanyıyla gezip müzik yapması. Tek sorun, izini kaybettiği ailesi. İki taraf da birbirini ararken sık sık "Nerede?" ve "Ne yapıyor?" sorularını soruyor. Uzun bir zaman diliminde tüm Çabuksığınlar, iyi kötü bir hayat kuruyor kurmasına ama hepsinin alınına,

o ülkenin vatandaşlarından ayırt ve gerektiğinde sınır dışı edilebilmesi için 'Ç' dövmesi yapılıyor, üniformalar giymeleri isteniyor. **Kemancı çocuk, profesyonelleşip konserler vermeye başlıyor ve bunlardan birinin duyurusu, ailesiyle buluşma umudu için bir kapı aralıyor.**

Grumberg, hayattakilerin ya da çoğu **kitaptakinin** aksine Çabuksığınların hikâyesinin mutlu bitmesi için hiçbir neden olmadığını söylüyor. Ve derdini, yetişkinlere bir çocuğa anlatır gibi anlatıyor; her şeyden önce, kimsenin ruhundan sevginin göçmemesini umduğunu hissettiriyor...



## ÇABUKSİĞİN-LAR

Jean-Claude Grumberg  
Resimleyen: Roman Badel  
Çeviren: Simla Oğan  
Yapı Kredi Yayınları, 2016  
88 sayfa, 12 TL.